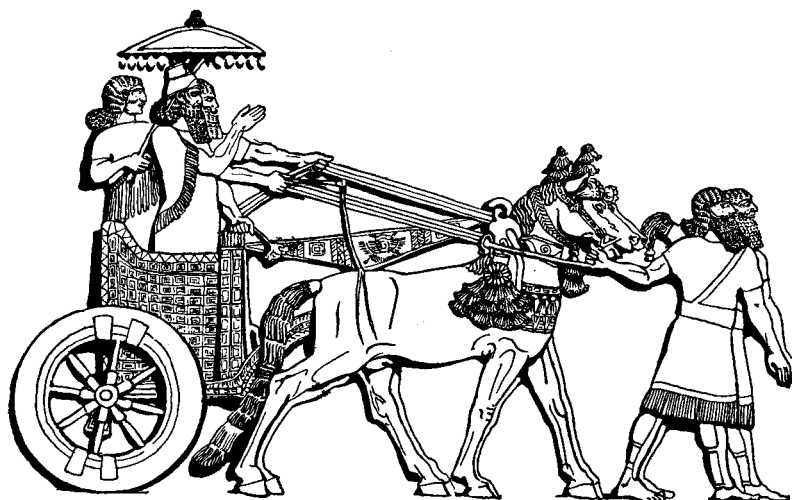

9.kapittel – Immanuel (Jesaja kap.7;1 – 8;4)

Assurs mektig konge

I det år kong Ussias døde, hadde Jesaja overgitt seg til Herrens tjeneste – "Se, her er jeg, send meg!" Ca. 20 år senere – "... i de dager da Akas, Jotams sønn og Ussias sønnesønn, var konge i Juda..." – sendte Gud ham. (kap.7;1).

Om Akas leser vi: "Han gjorde ikke det som var rett i Herrens, hans Guds øyne, slik som hans far David hadde gjort, men vandret på Israels kongers vei. Ja, han lot tilmed sin sønn gå gjennom ilden, og fulgte dermed de motbydelige skikkene hos de folk som Herren hadde drevet bort for Israels barn. Og han ofret og brente røkelse på haugene og bakkene og under hvert grønt tre." (2.Kong.16;2-4). Folk flest var kongen lik og Gud hadde allerede advart Jesaja at de ville ikke høre på ham. Gud sa til ham at han måtte ta med seg sin sønn Sjeas Jasjub (7;3). Sjeas Jasjub betyr "en rest skal omvende seg". Kongen og folket hadde lukket sine øyne og ører for Guds ord, men det var en rest som ville høre og vende seg om til Gud. Jesajas sønns nærvær var både et tegn og et vidnesbyrd om dette. "Se, jeg og de barn Herren har gitt meg, er til tegn og forbilder i Israel ..." (8;18).

Jesaja og hans sønner var til tegn. Sjeas Jasjub var et tegn på Judas ugudelighet, for bare en liten rest fulgte profeten. Men Jesaja og hans sønner var ikke bare til tegn, men også til forbilder. De var til tegn for sine samtlige, men de også pekte fram til noe mye større enn seg selv, nemlig til Jesus og hans "barn" (Heb.2;13). Dette gir oss en nøkkel til å forstå symbolismen i forbindelse med uttrykk "Immanuel".

Syria og Israel hadde gjort seg ferdig til å angripe Juda (7;1-2). Jesajas budskap var at angrepet ville ikke lykkes (v.7), men han tilføyde: "Vil dere ikke tro, skal dere ikke holde stand." (v.9). Assyrierne ville nemlig komme over dem senere.

"Se, en jomfru skal bli med barn"

De måtte tro. Det er akkurat til dette at Guds ord blir forkynt, og for å frembringe troen hos kongen og folket, fortsatte Jesaja: "Krev et tegn av Herren din Gud." (v.11). Men kongen var

og forble uvillig til å tro – *"Jeg vil ikke kreve noe."* (v.12). Jesajas sønn Sjear Jasjub stod der som et trofast vidne. Bare en rest ville omvende seg, og profeten svarte: *"Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel."* (v.14). "Immanuel" betyr "Gud med oss", og angående denne sønn sa profeten: *"Rømme og honning skal han ete ved den tid han skjønner å forkaste det onde og velge det gode. For før gutten skjønner å forkaste det onde og velge det gode, skal landet til de to kongene du gruer for, ligge øde."* (v.15-16). Dette ville skje ved Assurs konges hånd. (v.17).

De troløse ville ikke kreve et tegn av Herren og Herrens tegn – sønnen – var et tegn til den trofaste rest på at Gud var med Juda og at han ville frelse dem fra Syria og Israel. Ut ifra dette følger det at sønnen ble født i Kong Akas' dager. Betrakt nå det følgende:

Kap.7;14-17	Kap.8;1-4
<p><i>"Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel."</i></p>	<p><i>"Og Herren sa til meg: Ta deg en stor tavle og skriv på den med alminnelig skrift: Snart bytte, rov i hast! Og jeg vil ta meg sikre vitner, presten Uria og Sakarja, Jeberekjas sønn. Siden gikk jeg inn til profetinnen, og hun ble med barn og fødte en sønn. Og Herren sa til meg: Kall ham Maher-Sjalal Hasj-Bas!"</i></p>
<p><i>Rømme og honning skal han ete ved den tid han skjønner å forkaste det onde og velge det gode. For før gutten skjønner å forkaste det onde og velge det gode, skal landet til de to kongene du gruer for, ligge øde.</i></p>	<p><i>Før gutten har vett til å rope far og mor, skal de bære rikdommene i Damaskus og byttet fra Samaria...</i></p>
<p><i>Herren skal la dager komme over deg ... Assurs konge."</i></p>	<p><i>...fram for Assurs konge."</i></p>

Maher-Sjalal Hasj-bas var tegnet som Gud ga de trofaste i kong Akas' dager. Uria og Sakarja var sikre vidner om at budskapet ble gitt forut for fødselen. Vi kan ikke lese i Bibelen om en sønn ved navnet Immanuel. Dette var et navn som pekte ut den sønn som var et tegn på at Gud var med folket og at han ville frelse dem fra deres fiender. Maher-Sjalal Hasj-bas betyr "snart bytte, rov i hast", et navn som lærte at mens gutten var fremdeles en ungdom ville Gud redde Juda fra Syria og Israel ved assyriernes hender, den nasjon som hastig ville ta et bytte og et rov. *"Se, jeg og de barn Herren har gitt meg er til tegn."*(8;18). Men ikke bare til tegn, men også til forbilder som pekte framover til noe som var mye større.

Juda var ikke fullstendig reddet i Akas' dager. Etterpå sendte Gud Assyria mot dem (7;20) og etter Assyria kom Babel og endelig fullendte romerne ødeleggelsene. Beretningen om Assyria kaster litt mer lys over emnet. *"Assurs konge [skal] trenger inn i Juda, skyller over*

og velter frem og når folk like til halsen. Dens utspente vinger fyller ditt land, så vidt som det er, Immanuel!" (8;7-8).

Nasjonen selv er kalt Immanuel, for Gud var med dem. Den gang Assyria angrep Juda var den trofaste kong Hiskias på tronen og Gud slo den assyriske hær og reddet nasjonen. Gud var med dem. *"Larm, dere folkeslag! Dere skal bli forferdet. Og hør, alle jordens land langt borte! Rust dere! Dere skal bli forferdet. Ja, rust dere! Dere skal bli forferdet. Legg opp råd! Det skal bli gjort til intet. Tal et ord! Det skal ikke skje. **For med oss er Gud.**" [hebr. Immanu El] (v.9-10).*

Guds folk – den rest som omvender seg – venter fremdeles på Guds frelse, og tegnet som ble gitt til Akas pekte fram til et større og mer fullkomment tegn, til den sønn som ble født da Den Hellige Ånd kom over jomfru Maria. Jesus betyr "Gud er frelser" og Guds frelse kom ved Jesus Kristus vår Herre.

Han er "Immanuel", for som apostelen sier: *"Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv." (2.Kor.5;19).*

"Forløsning for Jerusalem"

Den trofaste rest ventet på dette tegn og med den gamle Simeon i spissen takket de Gud. *"For mine øyne har sett din frelse, som du har beredt for alle folks åsyn, et lys til åpenbaring for hedningene, og en herlighet for ditt folk Israel." (Luk.2;30-32).* De gikk ut med den trofaste Anna og *"talte om ham til alle dem som ventet på forløsning for Jerusalem." (v.38).*

Tegnet som Jesaja talte om ble oppfylt i en krybbe i Betlehem: *"Josef, Davids sønn! Frykt ikke for å ta Maria, din hustru, hjem til deg. For det som er unnfanget i henne, er av Den Hellige Ånd. Hun skal føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder. Alt dette skjedde for at det skulle bli oppfylt som Herren hadde sagt ved profeten: Se, jomfruen skal bli med barn og føde en sønn, og de skal gi ham navnet Immanuel – det betyr: **Med oss er Gud.**" (Matt.1;20-23)*